

2/8 °

139 ‰

A. 677.

68

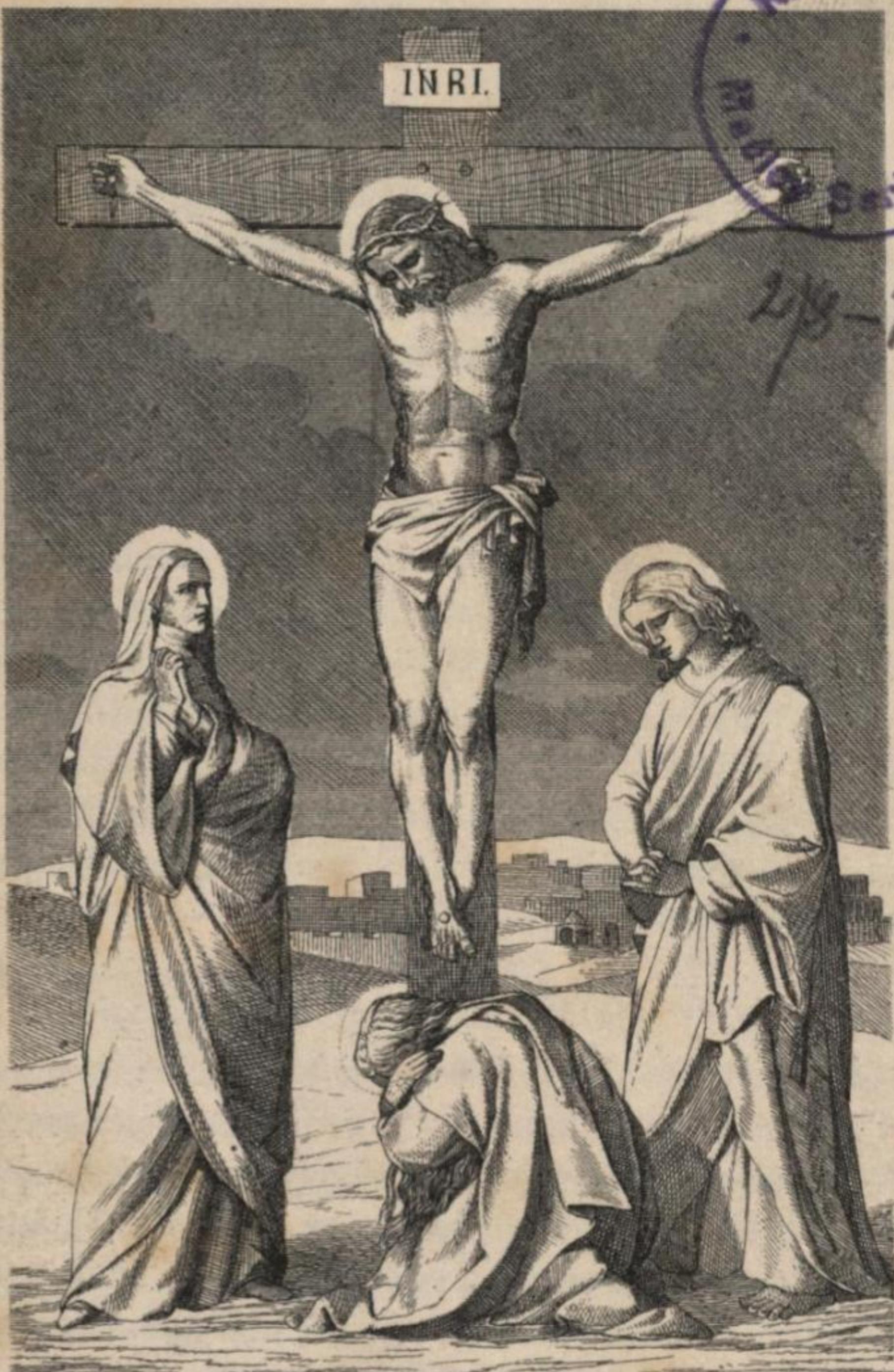
Numeria
sorbica

M. S.

218

1397

22 XII 0-365

24-139-2

Spracat w darit u. faran! Hörrniv.

Lith. Anstalt des J. Kravogl in Innsbruck.

Wotpuškne modlitwų pschi khorňach a mrějacnych.

1. Za spokoj khorňach.

Bojsti Jēzuso, woczłowjeczeńy Syno Boži, kotrýž sū so dostojniš naschoho wumozjenja dla w hródži so narodžicž, w khudobje, cžěsnosczi a hubjenstwie žiwych bycž, a w bołosczach na kſčižu wumrjecž; praj twojomu bójsskomu Wótczej we wokamienjenju mojeje smjercze: „Wótcže, wodaj jomu!” praj twojej lubowanej maczeri: „Hlej, twój syn!” (twoja dżowka) a praj mojej duschi: „Džensa budžesč zo mnū w paradizu!” Mój Božo, mój Božo! njevopuſcęcž mje w tutej hodžinje! Szym lacžny; haj moja duscha je laczna za tobu, mój Božo, kiž sū žbrko žiwych wodow. Moje žiwjenjo pschechadža kaž sczěń; hishcze khwissku, a wschitko je dokonane. Tohodla, mój z modlenjom najczesczenischi wumoznisko, wot tohole wokamienjenja hacž do wscheje wěcnoscze porucžam swojego ducha do twojeju rukow. Kneže Jēzu, wzmi moju duschu k sebil Amen.

2. Psiči mrějacnych.

Najdobrocžitwski Jēzuso, lubowarjo duschow! nutrije proſchu cže pschez smjertny stysk twojeje najswiecžischeje wutroby a pschez bołoscze twojeje njevoblakowaneje maczerje, wumyj w twojej krewi wschitlich hręschnikow po cikym swěcze, kotsiž nětko w smjertnym bědzenju leža a džensa hishcze wumru. A.

Wutroba Jēzusowa, kiž sū smjertny stysk czerpječa, smil so nad mrějacimi.

(Tež modl so klecžo, jeśli možno, tsi wótczenasche k wopomnjecžu czerpjenja a smjertnoho styska Jēzusa Krystusa

a tsi krócz Strowa sy Marija k česczi bołoscziweje maczerje pod kschijom.)

3. Za sebje samoh o abo za mrějaco h o.

O Božo, za wumozjenjo sweta narodzenij, wobrězanih, wot Židow zaczisnjenij, wot pscheradnika Judascha z woschenjom pscheradzenij, z powjazami zwjazanij, kaž njewinowate jehnjo k smjerczi wleczennij, psched Annasa, Kajfasa, Pilatuſa a Herodesa z hanjenjom wjedzenij, wot falschnych swědkow wobskoržowanij, schwikanih, wjele hanjenij, ze slinami popluwanij, z černjemi krónowanij, ze scžinu bitij, na wobliczu zamjazowanij, twoju draſtu wusleczenij, z hoždžemí na kschijz pſchibitj, na kschijzu povhſchenij, mjez złostnikow liczenij, ze žoldžom a kisałom napojenij a z hlebiju pſcheklóth! tebje proſču, o Knježe! zo chył pſchez tute twoje najswjeczisze czerpjenjo, kotrež ja njedostojny wopominam, pſchez tutón twojí swjathý kschijz a twoju smjercz mje (a tohole twojoho mrějaco h o ſkužownika — twoju ſkužownicu) wot helskich czwelow wumozicž a tam dowjescž, hdżež sy z tobu kschijzowanoho mordarja dowjedk; kiž z Wótcem a z Duchom swjathym žiwij sy a kralujesč Bóh wot wěcznoscze do wěcznoscze. Amen.

(Nětko pječz krócz: Wótcze nasc̄h, Strowa sy Marija a Čeſcz budž Bohu Wótczej atd. Tuta modlitwa pſchi-hodži so tež za strowe dny abo w khorosczi.)

4. Woprowanjo.

Wěczny Wótcze! wopruijem⁹ tebi krej, czerpjenjo a smjercz Jezusa Chrystusa, bołoscze najzbóžnischeje knjezny

Marije a svjatoho Žózefa, i dojcžinjenju za naſche
hrěchi, za spokoj kudnych duſchow w cjiſcžu, za naſežnoſcže
naſcheje ſvjateje macžerje, cyrkwe, a za wobroczenjo
hrěſchnikow.

(Tež móžesč kotryžkuši měſac za cjeſczenjo drohotneje
krwje Žežuſoweje poſtaſicž a ju wſchědnje z modlitwami
i ſvjathym pječž ranam cjeſcžicž.)

5. Za wotemrjetny.

Cžerpienjo Žežuſowe rozpominatwſhi a joho ſvjate
ranym pocžeſcžitwſhi ſpěwaj pječž krócz: Wótcže naſch —
Štrowa ſy Marija. Kóždý krócz pſchistaj:

V. Duž tebje proſhym, pſchińdž twojim ſlužownikam
na pomoc, kotrychž ſy že ſwojej drohotnej krwju wumožit.

V. Knježe, daj jim wěčny wotpocžink.

R. A wěčne ſwětlo ſwěcž jim.

V. Njech wotpocžuja w měrje.

R. Amen.

(To hodži ſo tež hako wſchědna pobožnoſcž na kotryžkuši
měſac.)

dost
w f
loſc
tcej
jom
(twi
min
w t
za t
njo
doč
mož
noſc
Žeži

N
ſchu
a pi
w tp
nětř

ſo n

wop

Giescienjo Swjatoho Józefa.

Lith. Anst. des Joh. Kravogl in Innsbruck.

1. Wot puſtna modlitwa wo čiſtu.

Knježnow pěſtonje a wótcže, swjathý Žózefje, kotohož
swěrnomu zakitanju bu njewinowatoſcž sama Chrystus
Žežuš a knježnow knježna Marija pſčepodata: tebje
pſčez tutej wobě najlubſchej džěſćji, Žežusa a Mariju,
proſchu a žadam, zo bých pſčede wschej njeſchwarnoſcžu
zakitanj, z njeſkaženej myſlu, z pbocežiwej wutrobu a z
čiſtotnym cžěkem Žežusej a Mariji we wobſtajnej ežiſtocže ſlužiſ. Amen.

2. Memorare k swjatomu Žózefej.

Spomn, o najčiſtotniſchi nawoženja Marije, mój
najmiłosćiwſchi zakitarjo, swjathý Žózefje, nihdý njebu
ſluſhane, zo by něchtó wo twój zakit a wo twoju pomoc
proſyl, ale tróſchtowaný njebył. Z tutej dowěru bu, zo
bých pſčed tebje ſtupiſ a že wschej nutrnoſcžu tebi ſo
porucziſ. Njezacpěj moje proſtwy, ty pěſtonje mojoho
zbóžnika, ale ſluſh je hnadnje a wuſtysch je. Amen.

3. Modlitwa k s. Žózefej wo zbožnu ſmjerę.

Swjathý Žózefje, kíž ſy wo pſčitomnoſcži twojoho
poruczenca Žežusa a twojeje najlubſcheje njewjesty Marije
z totoho žiſjenja ſchoſ, proſchu tebje, mój zakitarjo!
pſčitidž mi z Žežuſom a Mariju woſebje w tym woſami-
knjenju na pomoc, hdyž ſmjerę mojomu žiſjenju kónči
cžini. Potom wuproſh mi tu jenicžku hnadu, zo bých
tež w najſwjecžimaj ručomaj Žežusa a Marije wum-
rjeſ. Amen.

V. Prošč za nas, o svjath Žózefje!

R. Zo výchranu dostojni byli slubjenjow Chrystusových!

Modlmy so! Proshymy, knježe, nječ smy pschez za-
služby nawoženje twojeje najswjecžiſcheje rođicžekli pob-
pjerani: zo by, schtož našča zamožnoſć njeđostanje, pschez
joho zaſtuƿowanjo nam date bylo. Kotryž živu ſy a
kralujesč Bóh wěki na wěki. Amen.

Mozwucžne ſpomnjeńczo.

Svjath Žózef, nawoženja s. Marije a zaſtaracžer
abo ſublowat Žežuſowu, je patron knježniſteje čiltoty a
dobroho zaſtaranja, tohodla tež patron ſlubjenych, man-
dželskich a knježnow, džecži, ſhrotow a mrějachych. Tež cje-
ſcjuje ſo halo patron nanow a hoſpodarjow, kaž tež
rjemjeſknikow a druhich dželacžerjow. Namž Pius IX.
je joho w l. 1870 za zakitarja katholſkeje chrkwi — pódla
s. Michała — wuzwolił. Joho hłownu ſwjedžen je
19. měrca; ſwjedžen joho zwěrowanja je 23. januara
a 3. njeđela po jutraci je zakitarſtwu s. Žózefa wot
l. 1847 w chřeji chrkwi poſwjecžena. Cjeſcžowarjo s.
Žózefa poſtajeja ſt joho cjeſcži tež chřy měſac měrc a
hewat ſóždu srjedu. Někotři poſwjecžej bruhdy ſydom
za ſobu ſcžehowace njeđelske dny ſt cjeſcžowanju 7 boho-
ſčow a radoſčow s. Žózefa. (Hladaj w Nowej Winnich
Žežuſowej.) Tež ſu w katholſkej chrkwi bratſtwa a to-
warzſtwa pod zakitom s. Žózefa.

1
c
a
t
t
p
a
c
f

2
P
p
p
p
p
a
3
p
a
p
p
c
t
r

Hlej, twoja marjet!

Słóbla wutroba Marije budź moje spomoženjo!

Rhwalene budź swjate a njewoblašowane podjecžo naj-
zbožniſćeje Inježny Marije!

Lith. Anst. des Joh. Kravogl in Innsbruck.

Kdymowanežka.

1. O moja knjeni, o moja macžeř! wopomń, zo tebi słusząm. Wobraz mje, zakitaj mje hačo twoje ūbło a hačo twoje wobſedženſtwo! (Tak praj w ſphytwanjach).

2. Njewoblašwana wutroba Marije, proſch za nas!

3. O Marija, bjez hrěcha podjata, proſch za nas, kottj i tebi swój wucžeř bjerjem!

4. W twojim podjecju, knježna Marija, sy njewoblaſtowana była: proſch za nas Wótca, kotorohož Syna Jēzusa sy wot Ducha swjatoho podjała a porodžiła!

5. Tebi, knježniſta macžeř, tiž njeſty ze žanej winu, ani z herbowanej ani ze ſkutkownej woblaſtowana była, porucžam a dowěrjam čistotu moſeje wutroby.

P o ſ t r o w j-e n j o.

Budź kħwaleny Jēzus a Marija — džens a pschech
a do wěcznoſćę. Amen.

Ldyhowanc̄ka.

1. Khwalena, z modlenjom czeſczena a z džakowanej
mihſlu lubowanā budź wutroba Jēzusowa w najswjeczisim
ſakramencze kózde wokamienjenjo, we wſchěch tabernaklač
na ſwēcze hacž k dokonjenju czaſow.

2. Jēzuso, poſorný a ponižneje wutroby, ſežtń moju
wutrobu kaž twoju wutrobu.

3. Słodka wutroba Jēzusowa, budź moja luboſć!

4. Lubowana budź wſchudżom najswjeczischa wutroba
Jēzusowa!

5. Najswjeczischa wutroba Jēzusowa, ſmil ſo nad
nami!

6. Najſlódschi Jēzuso, njebuđ mi ſubnič, ale budź mi
wumoznič!

7. Mój Jēzuso, ſmilnoſć!

Tsi požduči wo žbōžnu ſmjerę.

Jēzuso, Marija, Józefje! wam pſchepodawam moju
wutrobu a moju duschu! — Jēzuso, Marija, Józefje!
ſtejcie pſchi mni w poſlenim ſmjernym bědženju. —
Jēzuso, Marija, Józefje! nječ moja duscha z wami
wottudny bže.

Žlej wutrobu, kotraž je čłowjekow tak jara lubowała!

Ja N. N. pschepodawam tebi, o mój luboscże najdostojnišći
Jězuso, moju wutrobu, zo býč so tebi džakowny wopokażał
a moje ujeswěrnoścze zarunał, wopruju so tebi cyłoho a
wotmyſlju ſebi z twojej pomocu, wjacyn jechrěſtich. (Zónu
wob džen̄ psched ſwjeczątkom Jězusoweje wutroby.)

Lith. Anst. des Joh. Kravogl in Ennsbrück.

